

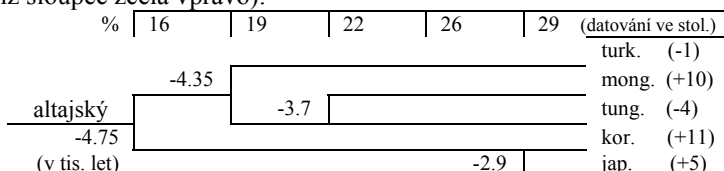
ALTAJSKÉ JAZYKY: PŘEHLED GENETICKÉ KLASIFIKACE

ALTAJSKÉ JAZYKY

Starostin, Sergei, Dybo, Anna & Oleg Mudrak. 2003. *Etymological Dictionary of Altaic Languages*, Pt. I. Leiden - Boston: Brill, 234.

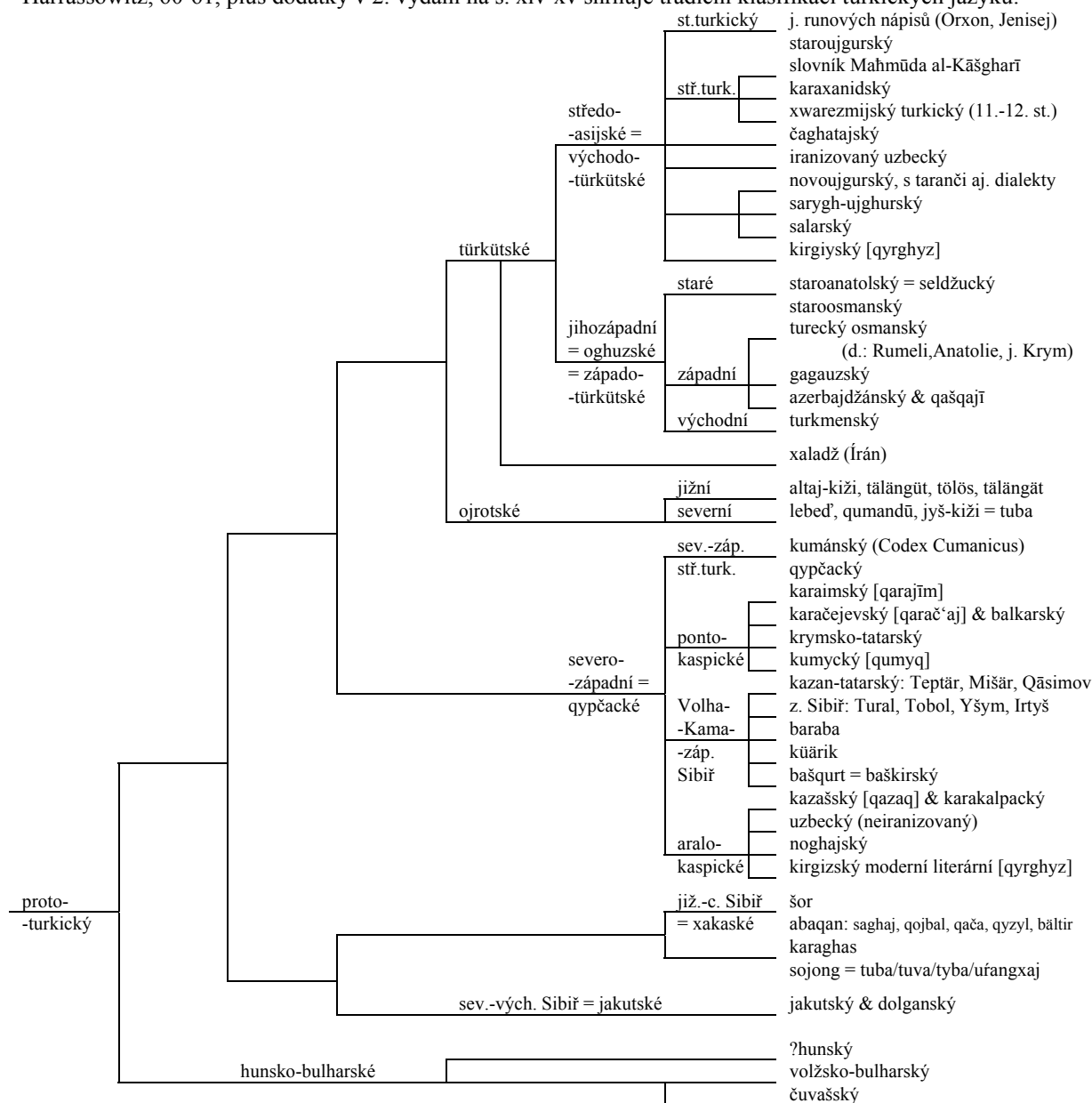
Autoři jediné glottochronologické analýzy všech altajských jazyků nezveřejnili přímo stromový diagram jazykové rodiny, pouze tabulku s procenty korespondencí mezi rekonstruovanými prajazyky. Tyto výsledky však mohou být ilustrovány odpovídajícím grafem (pro rekonstruované prajazyky je užitá projekce do současnosti v závislosti na datování dceřiných prajazyků - viz sloupec zcela vpravo):

%	mong.	tung.	kor.	jap.
turk.	25/20.0	25/16.9	17/13.8	19/14.4
mong.		29/22.3	18/16.6	22/18.9
tung.			23/17.9	22/16.0
kor.				33/28.6

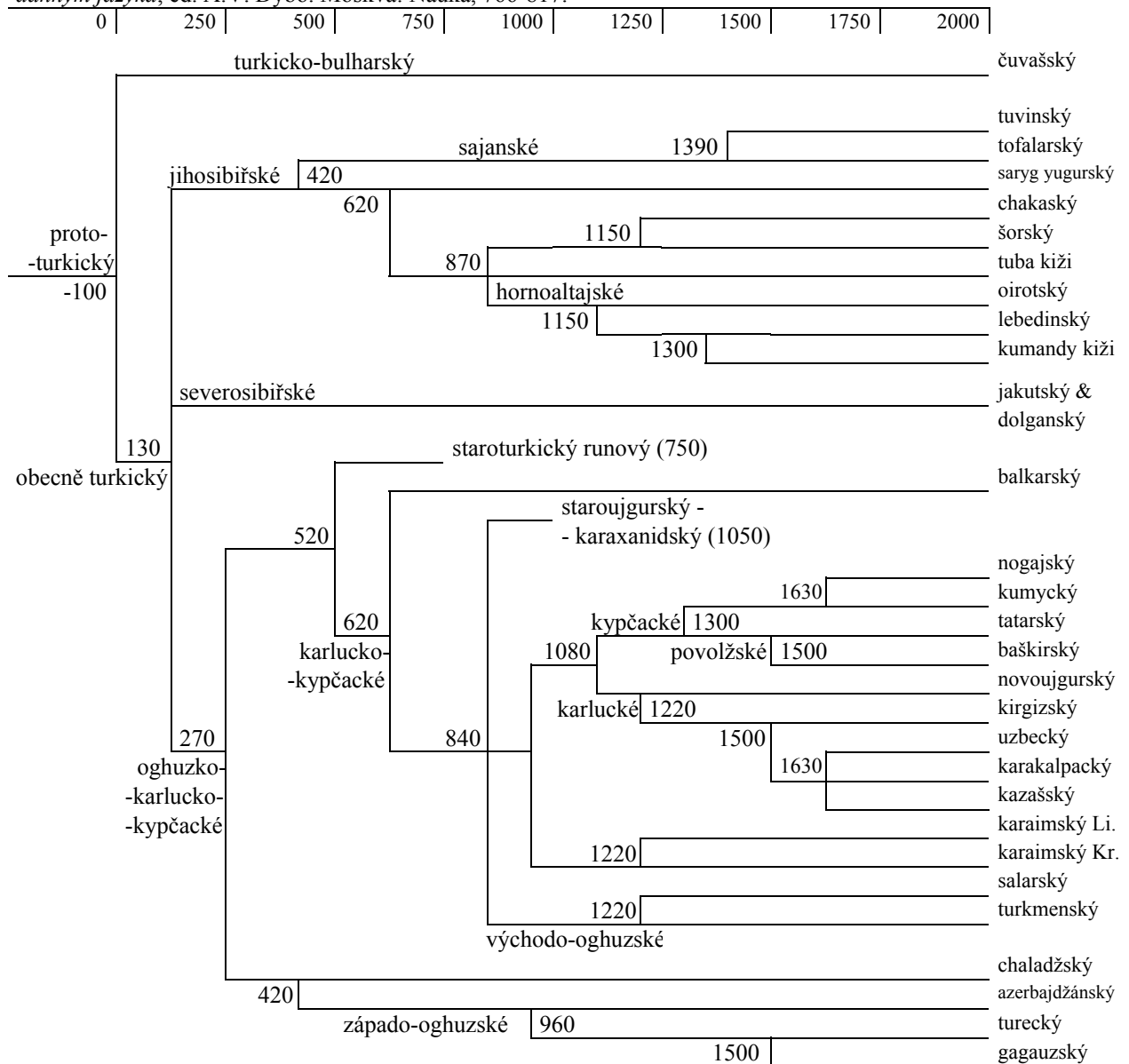

TURKICKÉ JAZYKY

Menges, Karl H. 1995. *The Turkic Languages and Peoples. An Introduction to Turkic Studies*. Wiesbaden, Harrassowitz, 60-61, plus dodatky v 2. vydání na s. xiv-xv shrnuje tradiční klasifikaci turkických jazyků:

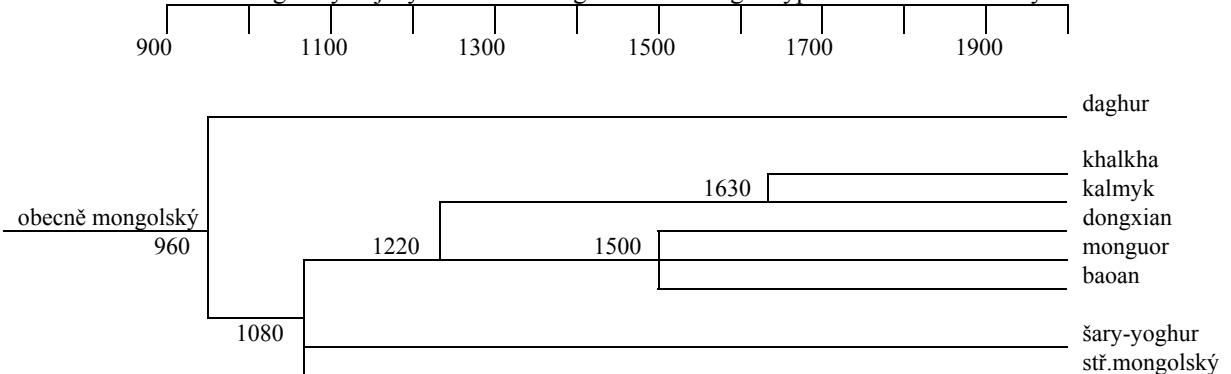

Dybo, Anna V. 2006. Xronologija tjurkskix jazykov i lingvističeskie kontakty rannyx tjurkov. In: *Sravnitel'no-istoričeskaja grammatika tjurkskix jazykov: Pradžurkskij jazyk-osnova - kartina mira pradžurkskogo etnosa po dannym jazyka*, ed. A.V. Dybo. Moskva: Nauka, 766-817.

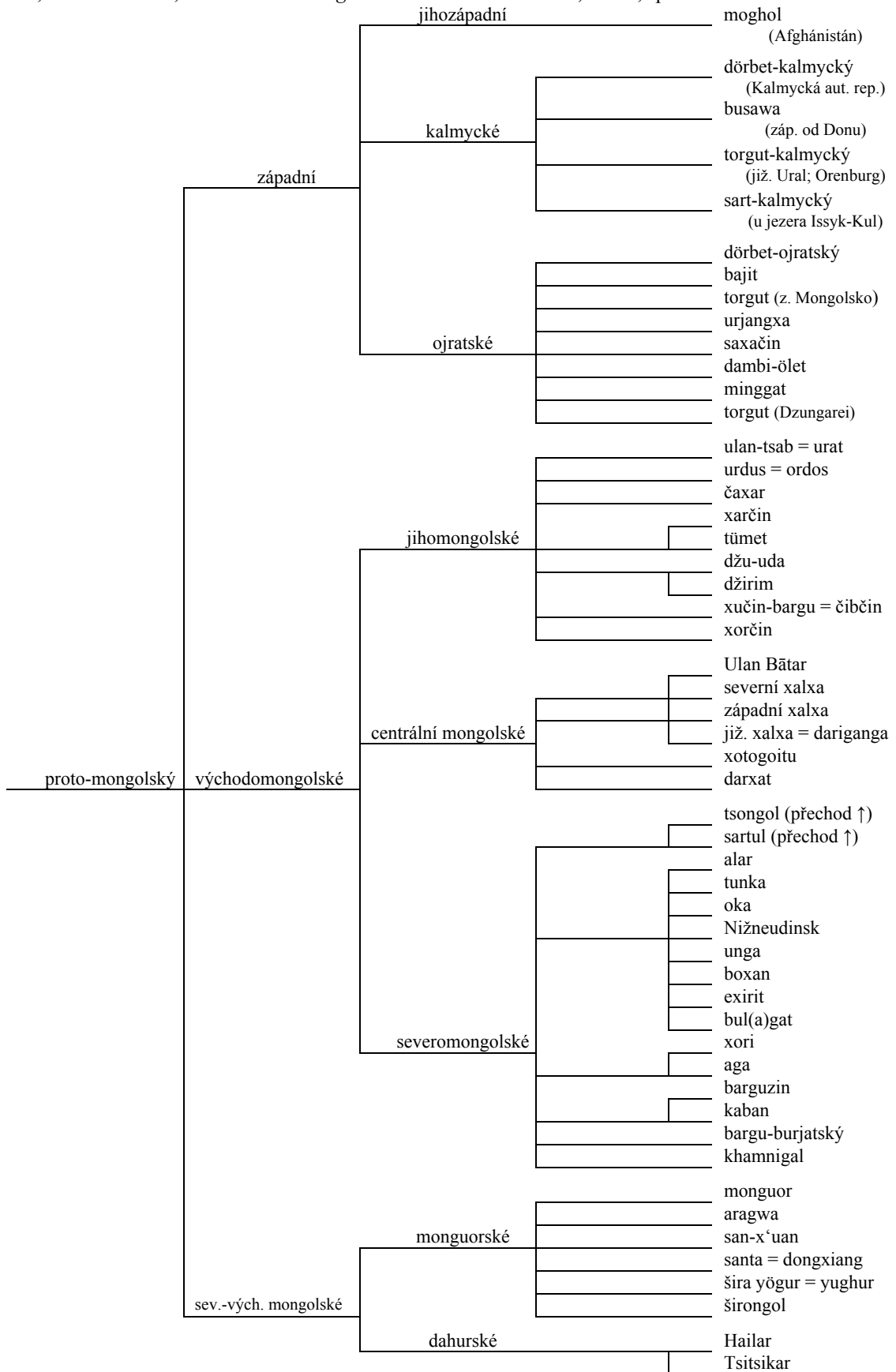

MONGOLSKÉ JAZYKY

Jedinou klasifikaci mongolských jazyků na základě glottochronologie vypracoval Starostinův tým:

Nejpodrobnější model klasifikace mongolských jazyků, založený především na geografických principech, publikoval Doerfer, Gerhard. 1964. Klassifikation und Verbreitung der mongolischen Sprachen. In: *Handbuch der Orientalistik*, 5. Bd. *Altaistik*, 2. Abschnitt: *Mongolistik*. Leiden - Köln: Brill, 35-50, spec. 41-43.

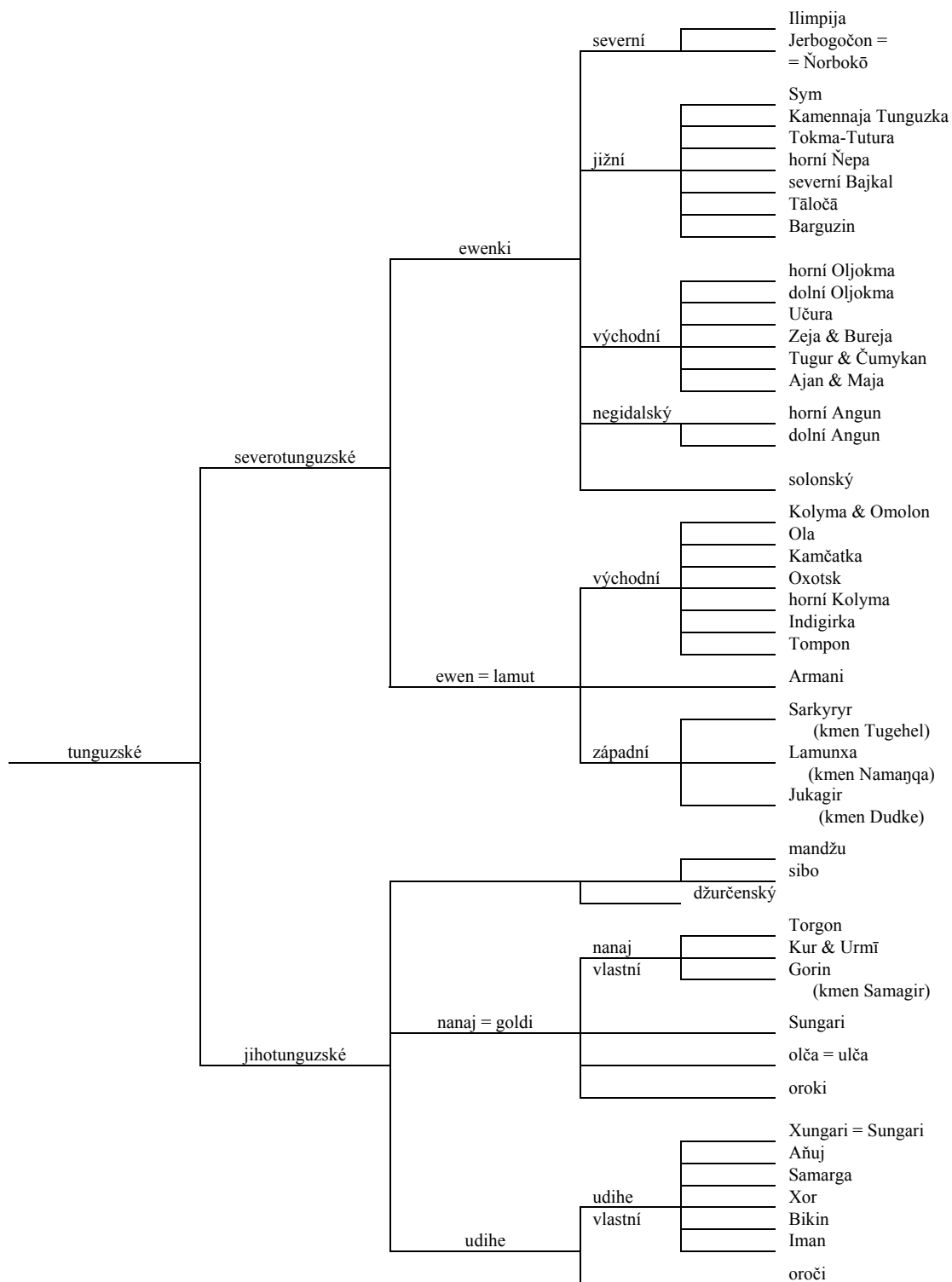

TUNGUZSKÉ

Benzing, Johannes. 1955. *Die tungusischen Sprachen. Versuch einer vergleichenden Grammatik*. Wiesbaden: Steiner, 9-10.

Cincius, V.I. 1949. *Sravnitel'naja fonetika tunguso-maňčžurskix jazykov*. Leningrad, 12-13.

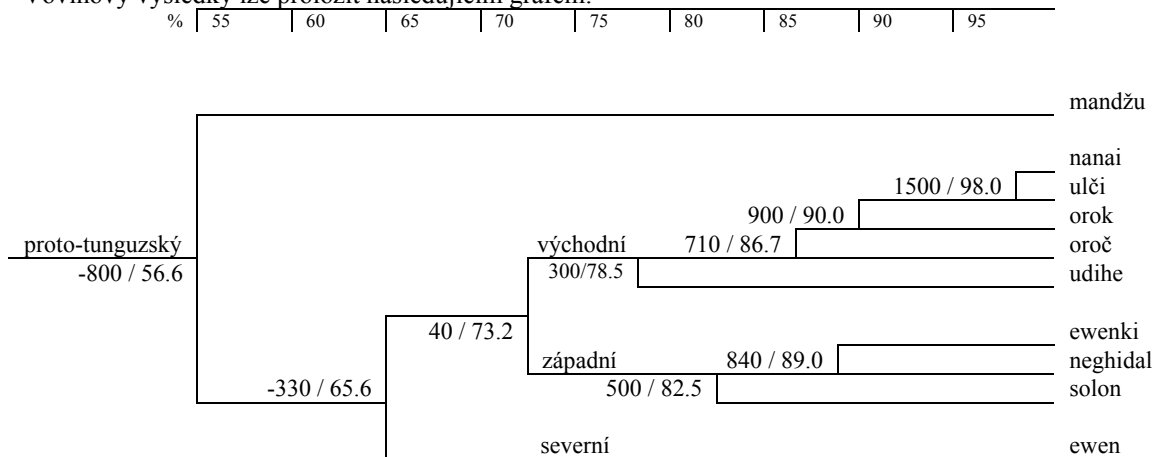
Menges, Karl H. 1968. Die tungusischen Sprachen. In: *Handbuch der Orientalistik*, 5. Bd. *Altaistik*, 3. Abschnitt. Leiden - Köln: Brill, 21-256, spec. 27.

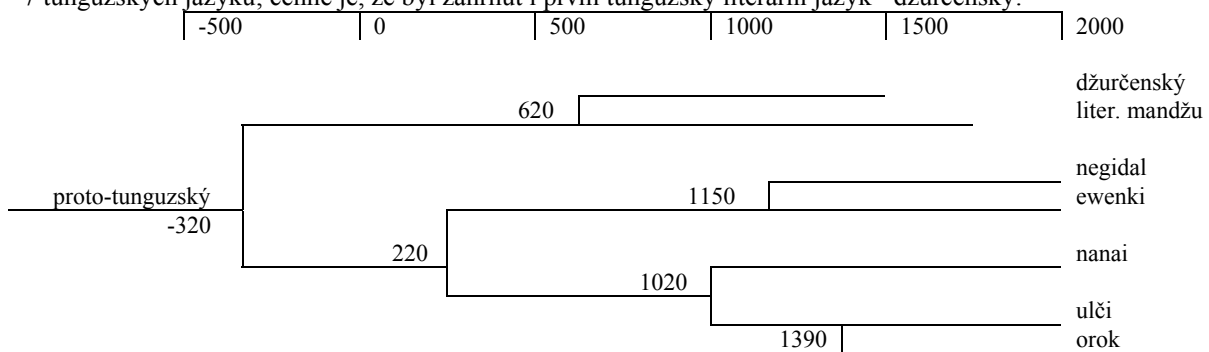
Nejpodrobnější lexikostatistickou analýzu tunguzských jazyků publikoval Vovin, Alexander: Towards a new classification of Tungusic languages. *UJb* 65, 1993:

	ewen	solon	neghidal	ewenki	udihe	oroč	orok	ulči	nanai
mandžu	45	53	54	55	57	60	60	62	63
ewen		70	75	68	64	63	62	61	62
solon			82	83	71	72	70	72	70
neghidal				89	75	80	75	78	76
ewenki					73	75	68	72	71
udihe						87	75	77	75
oroč							85	89	86
orok								92	88
ulči									98

Vovinovy výsledky lze proložit následujícím grafem:

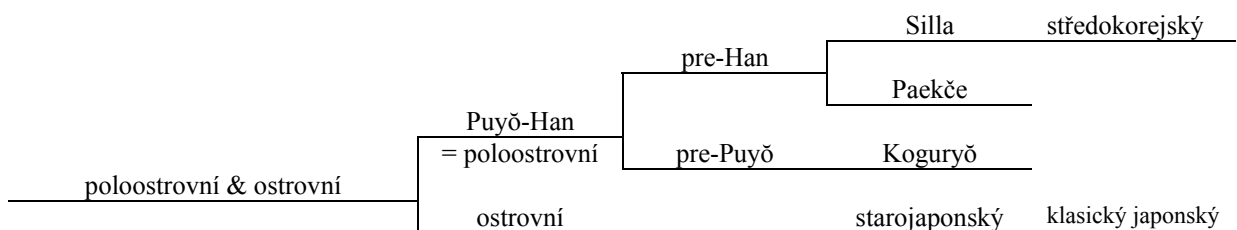

Poněkud mladší výsledky obdržel Starostinův tým, uplatňující 'rekalibrovanou' glottochronologii, i když jen na 7 tunguzských jazycích; cenné je, že byl zahrnut i první tunguzský literární jazyk - džurčenský:

KOREJSKÝ & JAPONSKÝ

V 1. tis. n. l. a dříve nebyl Korejský poloostrov jazykově homogenní. Z gloss a toponym v čínských pramenech lze rekonstruovat nejméně 3 různé, ač vzájemně příbuzné idiomy, pojmenované podle historických státních útvarů. Z nich pouze jeden představuje přímého předchůdce středokorejského jazyka, zatímco zbývající mohou být pokládány za jakési přechodové články k japonštině (srov. Lee Ki-Moon: *Geschichte der koreanische Sprache*, trans. Bruno Lewin. Wiesbaden: Reichert 1977, 45):

Korejské a japonské dialekty včetně střední korejštiny a staré japonštiny podrobili glottochronologické analýze Starostin a jeho tým:

